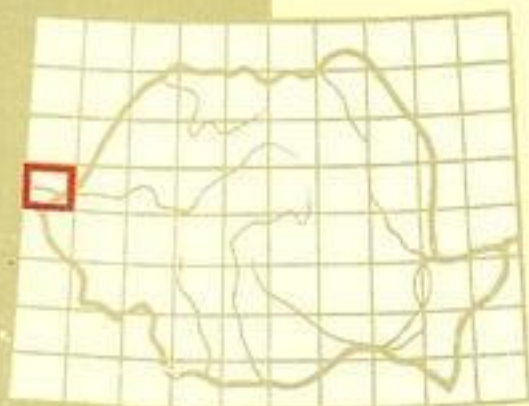

REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

15

**HARTA
GEOLOGICĂ
1:200.000**

SÎNICOLAU MARE

COMITETUL DE STAT AL GEOLOGIEI
INSTITUTUL GEOLOGIC

INSTITUTUL POLITEHNIC
BUCUREȘTI

Nr. cărții B 14329
Nr. de inventar 240738
Clasif. zecimală _____

1984

1985

HARTA GEOLOGICĂ
A
REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA
1 : 200 000

REPUBLICA SOCIALISTĂ
ROMÂNIA

REDACȚIA HĂRȚII SÎNNICOLAUL MARE

Redactor coordonator :

M. Bleahu

Redactori :

C. Ghenea

Ana Ghenea

HARTA GEOLOGICĂ

Scara 1 : 200.000

L - 34 - XV

15. SÎNNICOLAUL MARE

Notă explicativă

de : *C. Ghenea*

Ana Ghenea

CUPRINSUL

	<u>Pag</u>
Introducere	7
Istoricul cercetărilor	7
Caracterizare morfologică	7
Caracterizare geologică	7
Stratigrafie	8
Pleistocen superior (qp ₃)	8
Holocen superior (qh ₂)	8
Elemente structurale	9
Indicații bibliografice	9

Redactor : MIRCEA PAUCA
Tehnoredactor și corector : G. CAZABAN
Traducător : L. BRĂILEANU

*Dat la cules oct. 1966. Bun de tipar : martie 1967. Tiraj : 2.000 ex.
Hîrtie cartografică tip. III 50 g/m². Format 70×100. Coli de
tipar: 1¹/₂. Com. 406. Pentru biblioteci indicele de clasificare: 55(058).*

Tiparul executat la Intreprinderea poligrafică „Informația”,
str. Brezoianu nr. 23—25, București. — România

INTRODUCERE

Suprafața cuprinsă în foaia Sînnicolaul Mare se află situată în partea de vest a R. S. România.

La vest și nord teritoriul este delimitat de frontiera cu R.P. Ungară pe sectorul Vîlcani — Beba Veche — Peregul Mic. La est limita este dată de linia Peregul Mic — Variaș, iar la sud de o linie ce unește comunele Vîlcani — Variaș.

Istoricul cercetărilor

Datele geologice asupra regiunii cuprinsă în foaia Sînnicolaul Mare provin de la I. S ü m e g y i care în lucrarea publicată în 1944 face o prezentare a depozitelor cuaternare pentru întreaga câmpie de vest.

Caracterizare morfologică

Cea mai mare parte din regiunea cuprinsă pe foaia Sînnicolaul Mare reprezintă din punct de vedere morfologic o câmpie aluvială joasă care corespunde luncii Mureșului.

În colțul de nord-est și mai puțin în cel sud-estic al hărții relieful se ridică sub forma unui câmp înalt, acoperit cu depozite loessoide.

Caracterizare geologică

Nu există informații asupra depozitelor mai vechi, regiunea fiind complet acoperită, iar foraje neexecutîndu-se pînă în prezent în acest sector.

Depozitele cuaternare care participă la alcătuirea geologică a regiunii sînt reprezentate prin argila roșcată, depozite loessoide și aluviunile recente ale luncilor.

STRATIGRAFIE

Pleistocen superior (qp_3)

Argila roșcată (qp_3^3). Ea apare pe o mică suprafață în colțul de sud-est al hărții.

Prezența ei în partea de vest a țării a fost menționată de către diferiți autori: Fr. Schafarzik, J. Halávats, I. Sümegyi, M. Feru, N. Mihăilă, C. Ghenea, etc.

Originea argilei roșcate a fost interpretată în diferite moduri: fie ca produs eluvial, generat prin alterarea lateritică a argilelor pontiene, fie prin depunerea eoliană a unui praf într-o regiune de păduri cu precipitații abundente, fie de asemenea ca o formațiune periglaciară. Cercetările ultimilor ani au dus la concluzia că argila roșcată a fost generată de procese deluvial-proluviale, această concepție fiind adoptată la redactarea hărții.

Depozite loesoide (qp_3 și $qp_3^3 - qh_1$). Din cercetările geologice a rezultat că în Depresiunea panonică se întâlnesc mai multe nivele de depozite loessoide. Loessul propriu-zis are o culoare galben deschis, este macroporic și are un conținut însemnat de carbonat de calciu. Ca vîrstă corespunde Pleistocenului superior.

Se întâlnesc de asemenea o serie de depozite loessoide aparținînd unor tipuri diferite în funcție de compoziția granulometrică și care au fost considerate ca fiind depuse în urma transportului apelor de șiroire. În regiunea Sînnicolaul Mare se întâlnește loessul mai vechi, corespunzînd Pleistocenului superior și un loess mai tînăr a cărui depunere a continuat și în Holocenul inferior ($qp_3^3 - qh_1$).

În malul Mureșului, la vest de Șemlac, apare o deschidere în depozitele loessoide groase de cca 17 m și în care N. Florea și H. Asvadorov au semnalat prezența a cinci nivele de soluri fosile.

Holocen superior (qh_2)

Holocenului superior i s-au atribuit aluviunile actuale ale luncilor, reprezentate prin pietrișuri și nisipuri.

ELEMENTE STRUCTURALE

Teritoriul reprezentat pe foaia Sînnicolaul Mare se încadrează din punct de vedere structural în Depresiunea panonică. Informațiile geologice obținute din lucrările de prospecțiune au arătat că scufundarea părții din Depresiunea panonică situată pe teritoriul românesc a început din Mezozoic. În Miocen și Pliocen această scufundare este mai accentuată, după cum reiese din grosimea mare a depozitelor respective. În timpul Cuaternarului, așa cum se desprinde din relieful actual al regiunii încadrate pe foaia Sînnicolaul Mare, teritoriul se caracterizează ca o zonă cu subsidență destul de accentuată.

INDICAȚII BIBLIOGRAFICE

- Feru M., Mihăilă N. (1962). Cercetări geologice și hidrogeologice în bazinul Timișului. *Com. Geol. St. tehn. econ., seria E. nr. 6*, București.
- Halávats J. (1896). Die Umgebung von Buzias und Lugoj. *Jahrb. d. Kgl. und Geolog. Anst. für 1895*. Budapest.
- Ghenea C. (1962). Cercetări geologice și hidrogeologice în regiunea văilor Timiș și Bistra. *Com. Geol. D. S., XLIV*, București.
- Schafarzik F. (1902). Über die diluvialen bohnerzführenden Tone von Szaparyfalva. *Földt. Közl.* Budapest.